

Győri Ítéltábla
Gf.II.20.079/2017/4/I.

A Győri Ítéltábla a dr. Borbás Péter ügyvéd által képviselt felperesnek a Strausz Ügyvédi Iroda által képviselt alperes ellen szerződés létrehozása iránt indított perében a Székesfehérvári Törvényszék 2017. február 27. napján kelt 15.G.40.089/2014/78. szám alatti ítéletével szemben a felperes által 80. sorszámmal előterjesztett fellebbezés folytán - megtartott tárgyalás alapján - meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 317.500 (Háromszáztizenhétezer-ötszáz) Ft másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes 2014. január 2. napjától biztosítja ... nagyközségben a közműves ivóvíz ellátást, míg ..., ..., ... és ... települések esetében 2013. május 1. napjától kezdődően a szennyvízelvezetést. A felperes tevékenységét megelőzően ...en az ivóvíz ellátást az alperes, míg az említett négy település szennyvízelvezetését a ... Víziközmű Üzemeltető Kft. végezte. A szennyvízelvezetés és tisztítás közüzemi szolgáltatásra a ... Víziközmű Üzemeltető Kft. „fa” felperes, valamint jelen per alperese között a szerződést a Székesfehérvári Törvényszék G.../2009/76. szám alatti és a Fővárosi Ítéltábla Pf.../2012/14. szám alatti határozatával hozta létre, mivel ezen felek a szennyvízelvezetési-tisztítási szolgáltatás díjában nem tudtak megállapodni. A jogerős bírósági határozat alapján 2012. évtől kezdődően a köbméterenkénti díj 152.Ft + áfa összegű volt.

A ... Hivatal (a továbbiakban: ...H) a felperes részére ... közműves ivóvízellátásra, illetve a négy település közműves szennyvízelvezetés és tisztítás szolgáltatására először a 415/2014. számú határozatával 2014. július 31. napjáig, majd a 2457/2014. számú határozatával 2016. december 31. napjáig adott ki működési engedélyt. Végül a 2016. december 19. napján kelt 2016/2608-22 szám alatti határozatával a felperes részére 2030. szeptember 17. napjáig adott ki működési engedélyt.

A Nemzeti Települési Szennyvízelvezetési és -tisztítási Megvalósítási Programról szóló 25/2002. (II.27.) Kormányrendelet 1. számú melléklete a ...i szennyvízelvezetési agglomerációba tartozóként jelölte meg - más mellett - ..., ..., ... és ... településeket is.

A Megyei Katasztrófavédelmi Igazgatóság, mint vízügyi hatóság a 2015. októberben kelt 35.700/9039-8/2015. számú határozatával adott ki a felperes részére 2020. október 31. napjáig

vízjogi üzemeltetési engedélyt a négy település szennyvízelvezetési létesítményeinek üzemeltetésére. A határozat szerint a szennyvíz befogadója az alperes által üzemeltetett közműhálózat, majd a ...i tisztítótelep. A hatóság a határozat indokolásában arra is kitért, hogy a szennyvízhálózat a ...i hálózattal egy rendszerként épült ki, a létesítési engedélyek alapján a városi tisztítómű alkalmas a szennyvíz befogadására, tisztítására. A Megyei Katasztrófavédelmi Igazgatóság a felperes részére a 35.700/2225-6/2015. számú határozatával vízjogi üzemeltetési engedélyt adott ki ... ivóvíz ellátására. Az elsőfokú vízügyi hatósági határozatot (35.700/2225-6/2015. szám) az alperes fellebbezése folytán eljáró BM Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság a 35.000/5496/3/2015. számú határozatával helybenhagyta. Az alperes közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránti keresete alapján a Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a K..../2016/18. szám alatti ítéletével a jogerős közigazgatási határozatot hatályon kívül helyezte és az elsőfokú hatóságot újabb eljárás lefolytatására kötelezte. A közigazgatási bíróság ítélete indokolása szerint a megismételt eljárásban a vízügyi hatóságnak vizsgálnia kell, hogy a felperes milyen vízbázisból tud szolgáltatási kötelezettségének eleget tenni, ha ez csak az alperes közreműködése útján biztosítható, akkor átadás-átvételi szerződés létrejött-e közöttük, illetőleg a szerződés hiányának milyen jelentősége van a szolgáltatás ellátásának szempontjából. Az eljárás részbeni megismétlése során a Megyei Katasztrófavédelmi Igazgatóság a 2017. február 13. napján kelt 35.700/205-9/2017. számú határozatával a felperes részére vízjogi üzemeltetési engedélyt adott ki ... település ivóvíz ellátását szolgáló vízi létesítmények fenntartására és üzemeltetésére. A határozat indokolása szerint ... község vízellátását szolgáló vízi létesítmények a ...i városi rendszerhez való csatlakozással kerültek kiépítésre, ... vízellátása jelenleg máshonnan nem biztosítható. A perbeli felek között nem áll fenn a víziközműves kapcsolódó szolgáltatásra vonatkozó visszerthes szerződés, átadási szerződés. Az átadási szerződés megléte nem feltétele a vízjogi üzemeltetési engedély kiadásának.

A felperes keresetében ... község ivóvíz átadás-átvételi - ; valamint ..., ..., ... és ... települések szennyvíz átadás-átvételi szerződése létrehozását kérte a Ptk. 6:71.§ (1) bekezdése, valamint a víziközmű szolgáltatásról szóló 2011. évi CCIX. törvény (Vkszt.) 2. § 27. pontja és 67. § (1) bekezdése alapján. Keresetében azzal érvelt, hogy ... ivóvíz ellátására és a négy település szennyvízelvezetésére az alperes által üzemeltetett víz- és szennyvízhálózattal szerves műszaki egység áll fenn. Álláspontja szerint az átadási szerződést a vízdíjra 94,6 Ft/m³ + áfa - míg a szennyvízre 152.Ft/m³ + áfa díjjal kell létrehozni.

Utóbb (2016. május 13-án) keresetét úgy módosította, hogy elsődlegesen annak megállapítását (Pp.123.§) kérte, hogy a felek között ráutaló magatartással - szennyvíz esetén 2013. május 1. napjától, ivóvíz szolgáltatásra 2014. január 2. napjától - a szerződés létrejött. Másodlagosan a szerződés létrehozását a Ptk.6:72.§-a alapján, arra hivatkozással kérte, hogy az alperes a gazdasági erőfölényével visszaélve indokolatlanul zárkózik el a szerződés létrehozásától. A felperes álláspontja szerint a Vkszt.76.§ (1) bekezdése, 77.§ (1) bekezdése alapján a szolgáltató miniszteri árrendelet hiányában a 2013. január 31. napján jogszerűen alkalmazott díjat, jelen esetben szennyvíznél a 152.Ft + áfa/m³ -, míg ivóvíz esetében a 186,48.Ft + áfa/m³ díjat alkalmazhatja.

Az alperes *ellenkérelmében* a kereset elutasítását kérte. Azzal védekezett, hogy a felek között szerződéskötési kötelezettség a Ptk. és a Vkszt. alapján nem áll fenn. A felperes engedélyesként ... ivóvíz ellátását elláthatja saját vízkészletből, avagy más szolgáltatóktól, így a ... Zrt-től, avagy avíz Zrt-től vásárolt vízzel. A szennyvízelvezetés, szállítás nemcsak az alpereshez kiépült hálózaton lehetséges, hanem szippantó autókkal is. Az utóbbi időszakban megnövekedett ...i ivóvíz-szolgáltatási igény miatt ... részére a ivóvíz-szolgáltatást - ; míg a pénzügyi-gazdasági feltételek romlása miatt a négy település részére a szennyvízelvezetést már nem tudja biztosítani.

Az elsőfokú bíróság a 2016. november 21. napján kelt 70/I. sorszám alatti végzésével a felperes megváltoztatott keresetét a Pp.146/A.§ (1), (6) bekezdései alapján elutasította.

Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel támadott *ítéletével* a keresetet elutasította. Határozata indokolásában elsődlegesen azt vizsgálta, hogy a felperes keresetében megjelölt jogszabályi rendelkezések (Ptk.6:71.§ (1) bekezdés, 6:256.§ (2) bekezdés, a Vkszt.2.§ 27. pontja és 67.§-a) alapján fennáll-e a felek között szerződéskötési kötelezettség. A törvényszék az említett jogszabályok értelmezése alapján arra a következtetésre jutott, hogy - világos, egyértelmű, szerződéskötési kötelezettség jogszabályi megfogalmazása hiányában - szerződéskötési kötelezettség nem áll fenn. Utalt a bíróság a Vkszt. 2015. június 24. napjától hatályos 67.§ (1a) bekezdésére, amely szerint az átadási szerződés aláírt példányát tájékoztatásul meg kell küldeni az ...H részére. Ebből következően - ugyan a törvény nem ír elő az átadási szerződésre írásbeli formát - az átadási szerződés írásba foglalása az engedélyes érdeke. Így a Vkszt. 67.§ (1) bekezdésében meghatározott visszterhes átadási szerződés létrehozása csupán lehetőség az egymással műszakilag kapcsolatban álló közszolgáltatók számára, de nem kötelezettség. Ezt a jogszabályi értelmezést támasztotta alá az ...H bíróság megkeresésére küldött közlésében is. Végül a bíróság kitért arra, hogy nem kétségesen a felperes által működtetett víz- és szennyvízhálózatok az alperes által üzemeltetett ...i hálózatokhoz kapcsolódnak műszakilag. A műszakilag célszerű együttműködési lehetőségéből azonban nem következik szerződéskötési kötelezettség. A műszaki kapcsolódás annak vizsgálatára alapot adhat, hogy az alperes a gazdasági erőfölényével visszaélve megalapozatlanul zárkózott-e el a szerződés megkötésétől. Jelen perben azonban ez nem volt vizsgálható, mivel a bíróság a felperes ilyen tárgyú megváltoztatott keresetét elutasította.

Elsődlegesen az elsőfokú ítélet Pp.252.§ (2) bekezdése - , míg másodlagosan Pp.252.§ (3) bekezdése alapján történő hatályon kívül helyezése - , harmadlagosan az ítélet megváltoztatása és a felperes első-, vagy másodlagos keresetének való helytadás - , míg negyedlegesen a keresetváltoztatást elutasító végzés megváltoztatása és az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése iránt a felperes terjesztett elő *fellebbezést*. Jogorvoslati kérelmében elsődlegesen arra mutatott rá, hogy a törvényszék ítéletében foglaltaktól részben eltérően a felperes rendelkezik víziközmű-szolgáltatói engedéllyel, működési engedéllyel és üzemeltetési engedéllyel is mind az ivóvíz szolgáltatás, mind pedig a szennyvízszolgáltatás esetében. Utalt a módosított 25/2002. (II.27.) Kormányrendelet I. számú mellékletére, amely szerint a ...i agglomeráció központjához tartozik - a felperes által ellátottal együtt - hét település. Ezért a jogszabályból következően ..., ..., ... és ... települések szennyvize nem vezethető (vihető) máshová, csak ...ba. Megítélése szerint a vízgazdálkodásról szóló 1995. évi LVII. törvény (Vgt.) 1. számú melléklete 15. pontja agglomeráció meghatározásából következően a jogszabályi kötelezettség teljesítése a települések szolgáltatói között szerződéskötési kötelezettséget is jelent egyben. A szerződéskötési kötelezettség jogszabályi alapjaként hivatkozott a Vkszt.1.§ (1) bekezdés c/ pontja ellátási felelősség - és az 1.§ (1) bekezdés d/ pontja szerinti szolgáltatói felelősség elvére, valamint a Vgt.13.§ (1) bekezdésére. A vízjogi üzemeltetési engedélyekből következően a felperes által működtetett, illetve az alperes által üzemben tartott víziközmű-rendszerek összekapcsoltak, egységet képeznek és nem működhetnek másként „mint hogy ... köteles átadni a vizet ...nek (...) a szennyvizet is ...nak, az alperesnek kell átadni és azt ... rendszerén elvezetni a szennyvíztisztítóba.” Megítélése szerint a vízügyi hatósági határozatokból, valamint a törvényszék G..../2015/31. szám alatti részítéletéből nem együttműködési lehetőség következik, mivel a műszaki összekapcsoltság miatt kizárólag csak egy üzemmód létezik, tehát „nincs lehetőség, hanem determináltság van”. Nincs más műszaki mód arra, hogy a felperes máshonnan kapjon vizet, mással kössön szerződést. A Vkszt.67.§ (1) bekezdése azon szövegrésze, mely szerint a víziközműves kapcsolódó szolgáltatás visszterhes szerződés alapján nyújtható, nem

esetlegességet fejez ki, hanem kizárólagosságot. Helyesen a szerződéskötési kötelezettséget a jogszabályok nemcsak közvetlenül, hanem közvetett módon is előírhatják. Hivatkozott az ...H 2016. április 16. napján kelt levelére, melyben a hivatal kifejtette, hogy a szerződés létrehozására csak bírósági úton van lehetőség. Ebből az következik, hogy az ...H véleménye is az, hogy a bíróság hozza létre a szerződést.

A megváltoztatott keresetét elutasító 70/I. sorszám alatti végzést amiatt vitatta, mert a felperes keresetváltoztatása, kereset kiterjesztése - az eredeti kereset fenntartása mellett - megfelelt a Pp.146/A.§ (4) bekezdésében foglaltaknak. A gazdasági erőfölénnyel visszaélésre hivatkozás eljárásjogi értelemben nem keresetváltoztatás, mivel a felperes - a Pp.146.§ (5) bekezdés a/ pontja szerint - a keresettel érvényesített jog megváltoztatása nélkül annak megalapozására csak újabb tényeket hozott fel, illetve a felhozottakat kiigazította. Részletezte az alperes 2014. november 11. napján benyújtott érdemi ellenkérelmét, majd a 2015. február 16. (10. tjk.), 2015. április 27. (22. tjk.), a 2015. június 24. (26. tjk.) és a 2015. szeptember 28. (31. tjk.) megtett alperesi nyilatkozatokat, illetve F.L. tanú vallomását. Megemlítette a törvényszék által a G.../2015. szám alatti perben 2015. december 14. napján meghozott részítéletet, valamint a Pécsi Ítéltábla felperes felszámolási ügyében hozott határozatát. Mindezekből a peradatokból azt a következtetést vonta le, hogy a konkrét esetben a Pp.146/A.§ (4) bekezdése alapján - az utóbb megismert tényekre figyelemmel - helye volt a kereset megváltoztatásának.

Az alperes *fellebbezési ellenkérelmében* az elsőfokú ítélet helybenhagyását és a felperes másodfokú perköltségben marasztalását kérte. Kiemelte a Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság K.../2016/18. szám alatti ítéletével megsemmisített vízjogi üzemeltetési engedély után a Megyei Katasztrófavédelmi Igazgatóság a 2017. február 13. napján kelt 35.700/205-9/2017. számú határozatával kiadott újabb engedélyt. Előadta, hogy ezt a határozatot ismételten bíróság előtt támadta meg, mivel a vízügyi hatósági eljárásban elmaradt mindenfajta vizsgálat. Vitatta, hogy ... kizárólag ...ból lenne vízzel ellátható, és azt is, hogy szakértők állapították volna meg a vízhozam elegendőségét. Vitatta, hogy a nagyvenyimi és a ...i vízhálózat hidraulikailag, jogilag és a tulajdoni viszonyokat illetően egy rendszer lenne. A víziközmű kapcsolódó szolgáltatásra szerződéskötési kötelezettség nem áll fenn, ilyen kötelezettség csak a felhasználó és szolgáltató viszonyában van, a felperes pedig nem felhasználó. Helyesen a bíróság megkeresésére a ...H is úgy foglalt állást, hogy a vízvételi, szennyvíz-átadási szerződések megkötéséről a feleknek kell megegyezniük. Fenntartotta, hogy nem kíván a felperessel szerződést kötni, szerződés létrehozása esetén pedig azt nem lenne képes teljesíteni. Lehetetlen szolgáltatásra irányuló szerződés pedig nem hozható létre. Egyetértett az elsőfokú bíróság álláspontjával abban, hogy a felperes keresetváltoztatását elutasította.

A törvényszék a helyesen megállapított tényállásból helyes jogkövetkeztetésre jutva utasította el a felperes szerződés létrehozása iránti keresetét.

Ezen túl a törvényszék az eljárásjog szabályainak megfelelően határozott a felperes megváltoztatott keresete elutasításáról.

Ezért a fellebbezés nem alapos.

A törvényszék az elsőfokú ítélettel együtt felülbírált (Pp. 254. § /1/ bekezdés) 2016. november 21. napján kelt 70/I. szám alatti végzésével a felperes 2016. május 13. napján megváltoztatott keresetét a Pp. 146/A. § /1/, /6/ bekezdései alapján utasította el.

A kötelező jogi képviselő alá eső perben (Pp. 73/A. § b./ pont, ba./ alpontja) a felperes 2014. október 14. napján jogalakítási keresetet terjesztett elő, melyben ivóvíz és szennyvíz átadás-átvételi szerződés létrehozását kérte a Ptk. 6:74. § /1/ bekezdése, a Vkszt. 2. § 27./ pontja és 67. § /1/ bekezdése alapján.

Az alperes érdemi ellenkérelme előterjesztését (3. sorszám alatt, 2014. november 13. napján) követően több mint 30 nappal (2016. május 13-án) a felperes az említett eredeti keresetét megváltoztatta. Elsődlegesen a jogalakítási kereset helyett megállapítási kereset (Pp. 123. §) terjesztett elő, melyben annak megállapítását kérte, hogy a felek között ráutaló magatartással az ivóvíz- és szennyvíz átadási szerződés létrejött. Másodlagosan (és egyben vagylagosan) újabb jogalakítási keresetet terjesztett elő, melyben a szerződés létrehozását kérte a Ptk. 6:72. §-a alapján arra hivatkozással, hogy az alperes a gazdasági erőfölényével visszaélve indokolatlanul zárkózik el a szerződés létrehozásától.

Az eredeti és a megváltoztatott kereset egybevetése alapján a felperes a fellebbezésében tévesen hivatkozott arra, hogy a Pp. 146. § /5/ bekezdés a./ pontja szerint valójában nem történt keresetváltoztatás. Keresetváltoztatás alatt a keresetnek a per tárgyát képező elemei, tehát a keresettel érvényesített jog, az annak alapját képező tényállás és a kereseti kérelem bármelyikének megváltoztatását kell érteni (Szegedi Ítéltábla Gf.II..../2015/4. szám). A jogalakítási kereset helyett megállapítási kereset - illetve másodlagosan - az eltérő ténybeli és jogi alapon nyugvó újabb jogalakítási kereset előterjesztése nem minősíthető csupán úgy, hogy a felperes a keresete megalapozására pusztán újabb tényeket hozott fel, vagy a felhozottakat kiigazította. A felperes esetbeli megváltoztatott keresetében részben módosult a kereseti kérelem (jogalakítás helyett elsődlegesen megállapítási kereset); részben pedig a keresettel érvényesített jog és az annak alapjául szolgáló tények változtak meg. A felperes eredeti jogalakítási keresetét a jogszabályban előírt szerződéskötési kötelezettségre alapította; a megváltoztatott kereset azonban részben a szerződés ráutaló magatartással létrejöttén -, illetve részben az alperes gazdasági erőfölényével visszaélésen (Ptk. 6:72. §) alapult. A Ptk. 6:71. §-a, valamint a 6:72. § szerint a szerződés létrehozása egymástól eltérő kereseti jogcímeket jelent, és így eltérő tények bizonyítását teszi szükségessé (BDT2007.1397.).

A Pp. 146. § /5/ bekezdés d./ pontja ugyan nem minősíti keresetváltoztatásnak, ha a felperes a megállapítás helyett teljesítést (Pp. 122. § /1/ bekezdés) vagy teljesítés helyett megállapítást követel (Pp. 123. §). A perbeli esetben azonban a felperes a keresetét nem a törvényben írt módon változtatta meg, hanem részben jogalakítási kereset helyett megállapítást követelt. A jogalakítási kereset megváltoztatását azonban a Pp. 146. § /5/ bekezdés d./ pontja nem ad korlátlan felhatalmazást.

Az alperes 2014. november 13. napján érkezett írásbeli fellebbezési ellenkérelméből a felperes tudomást szerezhetett arról, hogy az alperesi álláspont szerint jogszabályon alapuló szerződéskötési kötelezettség nem áll fenn, és az alperes megítélése szerint a felperes más szolgáltatóval is megkötheti az ivóvíz-, és szennyvíz átadási szerződést. Erre figyelemmel az alperes a szerződéskötéstől elzárkózott. Az alperes 2015. február 16. napján megtartott tárgyaláson és a 2015. június 24. napján megtartott tárgyaláson (10., 16. tárgyalási jegyzőkönyv) előadott védekezéséből pedig a felperes arról is értesülhetett, hogy az alperes a megnövekedett víz-, és szennyvízfogyasztásra hivatkozással sem kívánja megkötni az átadási szerződéseket a felperessel. A felperes ezért a fellebbezésében arra is kellő alap nélkül hivatkozott, hogy a Pp. 146/A. § /4/ bekezdése szerint önhibáján kívül csak az első tárgyalást követően jutott tudomására a keresetváltoztatása alapjául szolgáló tény, bizonyíték. Helyesen már az alperes elsőfokú tárgyalás

során kiegészített érdemi ellenkérelméből kiderült a felperes számára, hogy az alperes elzárkózik az átadási szerződések megkötésétől. Ezért a felperes már az ellenkérelem előterjesztésekor határozhatott úgy, hogy a keresetét a részére nyitva álló 30 napos határidőn belül (Pp. 146/A. § /1/ bekezdés) megváltoztatja, és a Ptk. 6:71. §-ára alapított szerződés létrehozása iránti kereset helyett (illetve mellett) a Ptk. 6:72. §-a alapján is keresetet terjeszt elő. Ezt azonban csak az érdemi ellenkérelem benyújtását követő 30 napon túl nyújtotta be, melyet ezért az elsőfokú bíróság a 70/I. szám alatti végzésével a Pp. 146/A. § /6/ bekezdése szerint helytállóan utasított el.

A törvényszék a jogvita, az eredeti kereset érdemében is helyesen foglalt állást. A Ptk. 6:71. § /1/ bekezdése értelmében a bíróság csak azokban az esetekben hozhatja létre a felek közötti szerződést, amikor a feleket jogszabály rendelkezése alapján szerződéskötési kötelezettség terheli, és az egyik fél elzárkózik a szerződés megkötésétől. A jogszabályban meghatározott szerződéskötési kötelezettség hiányában a szerződési szabadság elve érvényesül, amely alapján a felek szabadon köthetnek szerződést, szabadon választhatják meg a másik szerződő felet és szabadon állapíthatják meg a szerződés tartalmát (Ptk. 6:59. § /1/-/2/ bekezdés). Az elsőfokú bíróság helyes megállapítása szerint a jogszabályban meghatározott szerződéskötési kötelezettségnek kétségtelennek, egyértelműnek és közvetlennek kell lennie. Ezért - a fellebbezés érvelésével szemben - több jogszabályhely egybevetett értelmezése, analógia és közvetett kötelezettség alkalmazása útján szerződéskötési kötelezettség nem határozható meg. A Vkszt. 2. § 27./ pontja értelmező rendelkezése és a 67. § /1/ bekezdése visszerhes szerződést az átadási szerződésre előíró szabálya azonban szerződéskötési kötelezettséget nem határoz meg. Nem írt elő ilyen kötelezettséget a fellebbezésben felhívott Vkszt. 1. § /1/ bekezdés c./ pontja ellátási felelősség és az 1. § /1/ bekezdés d./ pontja szerinti szolgáltatói felelősség elve sem. A fellebbezésben szintén alkalmazni kért Vgt. 13. §-a a felek jogviszonyára nem alkalmazható, az 2012. július 14. napjától hatálytalan. A perbeli felek víziközmű hálózatai összekapcsoltsága - jogszabályi kötelezettség hiányában - szintén nem jár szerződéskötési kötelezettséggel.

Ezekre figyelemmel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § /2/ bekezdése alapján helybenhagyta.

A fellebbezés eredményre nem vezetett, ezért a felperes a Pp. 78. § /1/ bekezdése alapján viselni köteles a másodfokú eljárásban felmerült saját, illetve alperesi perköltséget. Ez utóbbi - ügyvédi munkadíjból álló - perköltség összegét az ítéletábra a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § /2/, /5/-/6/ bekezdései alapján az Áfa-val növelt 317.500 forintban határozta meg.

G y ő r , 2017. július 5.

Dr. Ferenczy Tamás sk. a
tanács elnöke előadó bíró

Dr. Szalay Róbert sk. bíró

Dr. Bajnok István sk. bíró

A kiadmány hitelül
kiadó:

